

[Helge Sander]

Det gælder først og fremmest forslaget om, at de forsikrede selvstændige, herunder medarbejdende ægtefæller, nu sidestilles med lønmodtagere, så de også får mulighed for at få orlov til at passe børn eller uddanne sig.

Vi er også tilfredse med, at der i denne aftale indgår en to ugers oplæringsperiode, hvor arbejdsgiverne får refusion svarende til dagpengene. Det tror vi kan være et positivt element. Og vi synes også, det er helt rimeligt, at man hertil knytter en periode på 13 uger som et minimum.

Det tredje, jeg gerne vil nævne, er den mulighed, man som ledig nu har for at rejse til udlandet med dagpenge. I den forbindelse er der to forhold, som det er væsentligt at understrege, nemlig dels at man skal udsendes af humanitære eller kirkelige organisationer, dels at satsen er 80 pct. Vi tror, det er principielt vigtigt, at vi her skelner mellem, om man er til rådighed for arbejdsmarkedet eller ej.

Endelig vil jeg som det fjerde og sidste notere, at de, der er ansat i et vikarjob, kan få lov til at fortsætte i en orlovsstilling. Der stilles altså ikke længere krav om, at det skal være en ledig, der ansættes ved genbesættelse af en orlovsstilling.

Med disse generelle og til slut nogle mere præcise formuleringer om de tiltag, som knytter sig til aftalen, vil Venstre gerne støtte, at vi hurtigst muligt får det ekspederet gennem Arbejdsmarkedsudvalget, sådan at vi kan få det afprøvet i de sidste måneder af dette år.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil begynde med at sige, at jeg, da jeg lyttede til Venstres ordfører, et øjeblik følte, at det dog var en befriende ærlig snak, vi hørte, da han talte om alle de lappeløsninger, vi går og laver, og sagde, at vi skulle lave noget, der var langt mere forenklet – ja, for den sags skyld kan jeg tage De Konservatives ordfører med, for han sagde faktisk det samme. Jeg tænkte, at det dog var mærkeligt, de ikke havde gjort det i de ti år, de har haft regeringsmagten. Men det har de jo altså ikke, og jeg kan tilføje, at de såmænd slet var ikke kommet i tanker om disse ordninger, før nogle andre tog dem op.

Imidlertid er det jo efterhånden sådan, at den slags orlovsordninger er det eneste, der duer, for vi ved jo godt, at vi ikke får løst arbejdsløshedsproblemet uden at gennemføre en anden fordeling af arbejdet.

I den forbindelse er noget af det klogeste, man kan gøre, at give arbejdsfrihed til nogle grupper, der trænger til det, i stedet for at lade tilfældig arbejdsløshed råde. Jeg er lige ved at sige til Venstres og De Konservatives ordførere: Lur mig, hvis det ikke er sådan, at vi bliver nødt til at fortsætte med disse ordninger, for der var jo intet, der tydede på, at en 10 års borgerlig periode kunne løse problemet, og der er heller ikke noget, der i øjeblikket siger, at man kan løse problemet uden at bruge den slags ordninger.

Jeg synes, det er godt, at vi nu skaber mulighed for en udvidelse af orlovsadgangen, sådan at både ledige, selvstændige og dem på deltid kan få mulighed for at deltage i disse ordninger – eller i hvert fald den ene af dem.

Jeg synes også, det er udmærket, at vi udvider perioden op til 1 år. Jeg hører til dem, der på SF's vegne hele tiden har sagt, at det, vi skulle have gjort, var at lave en ganske ukompliceret, ubureaukratisk sabbatårsordning, der gav folk mulighed for selv at afgøre, om de ville passe børn, gå på uddannelse eller andet, mens de tog det år.

Det, vi gør med disse ordninger, er jo, at vi binder dem op – jeg er lige ved at sige: næsten som hele dagpengesystemet – i en form for latent mistro til, om folk nu misbruger disse ordninger. Og det er der ingen grund til, for der er jo ikke arbejdspladser til dem. Jeg var lige ved at blive helt bestyrtet, da De Konservatives ordfører sagde, at nu skulle vi passe på, at der ikke kom flaskehalse. Jamen hvor i alverden skulle de komme fra? Der er jo ingen tegn på nogen som helst flaskehals nogen som helst steder undtagen i den sektor, hvor den har været der hele tiden, nemlig for sygeplejerskernes vedkommende, men dér har den været i alle de ti år, vi har haft den anden regering siddende. Vi kan håbe på, at det bliver anderledes i de næste ti år.

Vi siger selvfølgelig ja til, at vi har fået mulighed for at udvide disse ordninger, og takker også for en fredelig og god snak om det, også med de borgerlige partier, som jo også har været imødekommende, for ellers kunne vi ikke være nået hertil, hvor vi er nået.

Men hvis det skal stå til troende, hvad der er blevet sagt her i dag om, at man gerne vil være med i nyordninger fra 1994, men samtidig taler om, at det skal være på 80 pct.-sats, og at